

„§ 2. Od kart łowieckich pobierane będą zamiast opłaty, przewidzianej w poz. 20 taryfy opłat stemplowych, załączonej do ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296) — opłaty stemplowe w wysokości następującej:

1) od kart, wydawanych osobom, które bądź są obywatelami polskimi bądź mają zamieszkanie na obszarze Rzeczypospolitej:

a) od kart rocznych 16.800.000 mk.
b) „ „ „ „ „ „ „ „ „ 3.360.000 „

2) od kart wydawanych innym osobom:

a) od kart rocznych 112.000.000 mk.
b) „ „ „ „ „ „ „ „ „ 22.400.000 „

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

232.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 28 lutego 1924 r.

w przedmiocie dodatków drożyznianych do świadczeń, zapewnionych ustawą o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej.

Na podstawie art. 53 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 59, poz. 370) w przedmiocie zmiany przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej (Austrij. Dz. U. P. № 1 z 1907) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem cesarskim z dn. 25 czerwca 1914 r. o ubezpieczeniu pensyjnym (Austrij. Dz. U. P. № 138) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, pobierające świadczenia z tytułu ubezpieczenia pensyjnego w Zakładzie Pensyjnym dla funkcjonariuszy lub w instytucji zastępczej, otrzymują począwszy od dnia 1 marca 1924 r. aż do odwołania — prócz świadczeń ustawowych — dodatki drożyzniane do tych świadczeń w wysokości, oznaczonej poniżej.

Wyłącza się jednakże od dodatków drożyznianych odprawy z powodu stałego zamieszkania zagranicą i zwroty premji (§§ 21, 25 ustawy pensyjnej).

§ 2. Podstawę wymiaru dodatku drożyznianego stanowi świadczenie, przysługujące na podstawie ustawy o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej w ten sposób, że poszczególne części świadczenia, obliczone na podstawie poborów, zaliczonych do ubezpieczenia w każdym z wymienionych niżej okresów, mnoży się przez mnożniki, ustalone dla danego okresu w § 3 niniejszego rozporządzenia.

Suma tych części, pomnożonych przez odnośne mnożniki, stanowi dodatek drożyzniany.

§ 3. Jako mnożnik ustala się dla okresu:

a) do dnia 31 lipca 1921 r.	95999
b) od dnia 1 sierpnia 1921 r. do dnia 31 października 1922 r.	3199
c) od dnia 1 listopada 1922 r. do dnia 30 czerwca 1923 r.	159
d) od dnia 1 lipca 1923 r. do dnia 30 listopada 1923 r.	31
e) od dnia 1 grudnia 1923 r. do dnia 29 lutego 1924 r.	1

Obliczoną w sposób wyżej wskazany kwotę należnych dodatków drożyznianych łącznie ze świadczeniami ustawowymi przelicza się na franki złote według kursu franka złotego równego 88.482 mkp.

§ 4. Dodatki drożyzniane łącznie ze świadczeniami z tytułu ubezpieczenia pensyjnego, obliczone w myśl postanowień niniejszego rozporządzenia, nie mogą wynosić mniej od kwot, poniżej wyszczególnionych, a to:

1) renta starcza i renta niezdolności	28 fr. zł. miesięcznie
2) renta wdowia	14 „ „ „
3) dodatek dla sieroty niezupełnej	7 „ „ „
4) dodatek dla sieroty zupełnej	14 „ „ „
5) jednorazowa odprawa:	

a) dla wdowy	100 franków złotych
b) dla jednego z rodziców	50 „ „ „

Dodatek drożyzniany do odprawy dla wdowy z powodu zamążpójścia (§ 14 ustawy pensyjnej) nie może wynosić więcej niż pięciokrotna kwota, wymieniona w punkcie 2 tego paragrafu.

§ 5. Ubezpieczeni zastępczo mają prawo do dodatków drożyznianych przynajmniej w takiej wysokości, jakaby im należała się w analogicznym wypadku od Zakładu Pensyjnego dla funkcjonariuszy.

§ 6. Przeliczone na franki złote, świadczenia wraz z dodatkami drożyznianymi zaokrągla się do 10 ct. zł., od 5 ct. zł. począwszy, zaś kwot niższych od 5 ct. zł. nie uwzględnia się.

§ 7. Dodatki drożyzniane do świadczeń ustawowych płatne są wraz ze świadczeniem miesięcznie z góry — w markach polskich według kursu franka złotego w dniu ich płatności, ustalanego przez Ministra Skarbu na podstawie art. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).

Przypadające do wypłaty miesięcznej sumy marek polskich zaokrągla się do 10.000 mk. w ten sposób, że kwoty, wynoszące przynajmniej 5.000 mk., zaokrągla się do 10.000, zaś kwot niższych od 5.000 nie uwzględnia się.

§ 8. Na pokrycie dodatków drożyznianych pobiera Zakład Pensyjny 20% dodatek do premji stałych (§ 33 ustawy pensyjnej w brzmieniu, obowiązującym w dniu płatności premji), zaś instytucje zastępcze same oznaczają wysokość dodatków do premji stałych.

§ 9. Środki potrzebne na wypłatę dodatków drożyznianych czerpie Zakład Pensyjny oraz instytucje zastępcze zaliczkowo z własnych funduszy.

Zaliczki, na ten cel pobrane, należy zwracać w najkrótszym czasie z funduszu, wymienionego

w poprzednim paragrafie, wraz z odsetkami w wysokości każdorazowej stopy procentowej.

§ 10. Zakład Pensyjny i instytucje zastępcze mają przedkładać Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej szczegółowe sprawozdanie ze stanu funduszu, oznaczonego w § 8 niniejszego rozporządzenia, w ciągu miesiąca po upływie każdego kwartału roku kalendarzowego.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i z tym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 121, poz. 983).

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
G. Simon

233.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 29 lutego 1924 r.

w przedmiocie dodatków drożyznianych do rent, zapewnionych obowiązującą w b. dzielnicy pruskiej ustawą o ubezpieczeniu urzędników prywatnych.

Na mocy art. 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 89, poz. 804) w przedmiocie zmiany ustawy niemieckiej z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 989) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, pobierające renty, zapewnione obowiązującą w b. dzielnicy pruskiej ustawą o ubezpieczeniu urzędników prywatnych, otrzymywać będą od 1 marca 1924 r. aż do odwołania, prócz świadczeń ustawowych, dodatki drożyzniane do tychże świadczeń w wysokości, oznaczonej poniżej.

§ 2. Dodatek drożyzniany oblicza się w ten sam sposób, jak świadczenia z tą różnicą, że składki, służące za podstawę obliczenia, mnoży się, zależnie od terminu ich płatności, w okresie:

a) do 1 kwietnia 1923 r.	przez 95.999
b) od 1 kwietnia 1923 r. do 1 grudnia 1923 r.	" 63
c) od 1 grudnia 1923 r. do 1 marca 1924 r.	" 1

Obliczoną w ten sposób kwotę należnych dodatków drożyznianych łącznie ze świadczeniami ustawowymi przelicza się na franki złote według kursu franka złotego równego 88.482 mkp.

§ 3. Dodatki drożyzniane łącznie ze świadczeniami z tytułu ubezpieczenia urzędników prywatnych, obliczone w myśl postanowień § 2 niniejszego rozporządzenia nie mogą wynosić mniej od kwot poniżej wyszczególnionych, a to:

1) renta inwalidzka i starcza	28 fr. zł. miesięcznie
2) „ wdowia	14 „ „ „
3) dodatek dla sieroty niezupełnej	7 „ „ „
4) dodatek dla sieroty zupełnej	14 „ „ „

Osoby, pobierające świadczenia z instytucji zastępczych, mają prawo do dodatków drożyznianych przynajmniej w takiej wysokości, w jakiejby im one należały się w analogicznym wypadku od Ubezpieczalni Krajowej.

§ 4. Osoby, pobierające dodatki drożyzniane do świadczeń, przyznanych na podstawie Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej, mają prawo tylko do kwoty, o jaką większe są dodatki drożyzniane, przyznane niniejszym rozporządzeniem, od dodatków drożyznianych do świadczeń, należnych na podstawie Ordynacji Ubezpieczeniowej.

§ 5. Przeliczone na franki złote świadczenia wraz z dodatkami drożyznianymi zaokrągla się do 10 ct. zł., od 5 ct. zł. począwszy, zaś kwot niższych od 5 ct. zł. nie uwzględnia się.

§ 6. Dodatki drożyzniane do świadczeń ustawowych płatne są wraz ze świadczeniem miesięcznie z góry — w markach polskich według kursu franka złotego w dniu ich płatności, ustalanego przez Ministra Skarbu na podstawie art. 3 ustawy od 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).

Przypadające do wypłaty miesięcznej sumy marek polskich zaokrągla się do 10.000 mk. w ten sposób, że kwoty, wynoszące przynajmniej 5.000 mk. zaokrągla się do 10.000, zaś kwot niższych niż 5.000 nie uwzględnia się.

§ 7. Na pokrycie dodatków drożyznianych, przewidzianych niniejszym rozporządzeniem, pobierać będzie Ubezpieczalnia Krajowa 20% dodatek do składek ubezpieczeniowych (§ 172 ustawy o ubezpieczeniu urzędników prywatnych), który uiszczają pracodawcy i ubezpieczeni po połowie w sposób, przewidziany dla opłaty miesięcznych składek ubezpieczeniowych.

Ze stanu funduszu, zebranego w myśl przepisów ustępu pierwszego tego paragrafu — który prowadzony będzie oddzielnie — winna Ubezpieczalnia Krajowa przedkładać Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej sprawozdanie kwartalne w ciągu następującego miesiąca po upływie kwartału.

W sprawozdaniu powyższem powinny być uwzględnione poszczególne rodzaje świadczeń (renty inwalidzkie i starcze, renty wdowie i dodatki dla sierot niezupełnych względnie zupełnych) i kwota wypłaconych dodatków drożyznianych do poszczególnych rodzajów świadczeń, łączna suma wypłaconych dodatków drożyznianych i ostateczny stan funduszu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia i z tą chwilą traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 121, poz. 982).

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
G. Simon